

Det nye Europa

Taler

Vidkun Quisling

Dato

25 september 1942

Omstendigheter

Riksmøtet

- 1 Kampfeller! To år er gått siden vår bevegelse etter mangeårig og skiftende kamp brøt igjennom og nådde fram til makten i Norge.

Jeg takker alle dere som fra alle kanter av Norges land er kommet til dette
5 riksmøte, så mange som det lar seg gjøre under de neværende forhold. Jeg håper at alle må bli beriket med gode og interessante inntrykk og minner, og at riksmøtet må fylle det som er dets hovedoppgave: å sveise bevegelsen sammen og gi den øket klarhet og kampkraft.

- 10 Skjønt vi no er samlet så mange NS-folk her til riksmøtet, er det bare en liten del av vår bevegelse. Mange har vært forhindret fra å møte på grunn av transportforholdene eller av hensyn til høstarbeidet. Vi vil minnes dem. De vilde sikkert gjerne alle vært med.

- 15 Særlig vil vi minnes våre kampfeller på østfronten som med livet som innsats kjemper den sværeste kamp av oss alle. Vi vil sende dem telegrafisk vår hjerteligste hilsen fra dette riksmøte.

- Kampfeller! Når jeg i dag skal tale til dere, så vil jeg ikke komme med noen
20 historisk beretning om det som er hendt og gjort i disse to lange og innholdsrike år siden NS kom til makten 25. september 1940. Jeg vil gå rett på situasjonen slik den foreligger i dag, og stiller med en gang det spørsmål som er mest egnet til å skape klarhet og vise vegen.

- 25 Hva gjelder det i dag?

Den som har tenkt igjennom dette spørsmålet, må uvegerlig komme til det svar

30 at det som det først og fremst kommer an på - også for oss - er å vinne krigen, og i særdeleshet å vinne krigen mot bolsjevismen.

Hvis ikke Tyskland og dets forbundne seirer i kampen mot bolsjevismen, vil heller ikke Englands og Amerikas seier over Tyskland kunne hindre at Europa styrtes ut i anarki og kaos, blir bolsjevisert og ødelagt. Hva enten bolsjevismen
35 seiret eller England seiret, så må etter all menneskelig beregning resultatet bli bolsjevismens sluttseier i Europa, selv om utviklingen vilde arte seg på forskjellig måte. Tysklands seier er det eneste som kan redde Europa.

Hva særlig Norge og Norden angår, så ser vi hvilken uhyre kraftanstrengelse det
40 kreves av Finland for å holde bolsjevikene stangen selv med Tysklands mektige hjelp.

Enhver må innse at hvis Tysklands tak på Sovjet-Samveldet skulde glippe, står Finland og Nord-Norge ikke til å redde. Så meget mindre som den engelske
45 politikk direkte har utlevert disse deler av Norden til Sovjet-Samveldet som en del av prisen for forbundet med bolsjevikene, hvilket for øvrig er i samklang med den hemmelige overenskomst som i sin tid ble sluttet mellom Det norske Arbeiderparti (det noværende emigrantregjeringsparti) og Sovjet-Samveldet og som bl.a. gikk ut på at når den kommunistiske revolusjon lykkes, skal i Nord-
50 Norge dannes en rådsrepublikk uavhengig av det øvrige Norge.

Etter alt å dømme vilde det imidlertid ikke lykkes å stoppe bolsjevikene med det. Man kjenner deres planer. Man vet at de ikke viker tilbake for å bryte enhver avtale. Etter alt å dømme vilde størstedelen av Skandinavia bli deres bytte. Hva
55 skulde egentlig her som i Europa ellers England og Amerika kunne stille opp mot de røde millionarméer sammenlignet med Tysklands oppbud?

Under alle omstendigheter vilde Norden bli den frykteligste krigsskueplass.

60 Og selv om det skulde lykkes å innskrenke den bolsjevikiske erobring til Finland og Nord-Norge (i seg selv en fryktelig katastrofe), hvilken farefull framtid i Sovjetveldets skygge vilde ikke forestå for resten av Norden med all utsikt til i sin tur å bli oppslukt eller igjen å bli en fryktelig krigsskueplass, denne gang for verdensoppgjøret mellom England og Sovjet-Samveldet som ikke vilde
65 la vente lenge på seg.

Hva en bolsjevisering betyr, gir utstillingen Sovjet-paradiset et begrep om. Men en må ha levd selv i Russland for å kunne fatte hvor grufullt og ødeleggende det er.

70

Med disse perspektiver for øye, er det umulig for en ansvarsbevisst og fornuftig tenkende nordmann å ønske annet for landet sitt enn at Tyskland for alt i verden må kunne holde den militære stilling så vel i Norge som i Sovjet-Samveldet. At det motsatte skulde skje, vilde være ødeleggende for land og folk.

75

Det første krav til oss i dag som kjempende nasjonal bevegelse og ansvarlig for Norges styre og skjebne, er derfor å gjøre hva vi kan for at aksemaktene vinner krigen. Det er en nødvendig forutretning for alt annet. Derved kjemper vi også på beste måte for Norge. Slik som tingene no engang ligger an, er det ikke mulig for et ansvarlig menneske å komme til noen annen fornuftig slutning.

80

Tysklands nederlag er Norges nederlag, Tysklands seier er Norges seier.

Hvis noen innvender at Tyskland og dets forbundne seirer uten Norges hjelp, så er svaret at det er vel så, men at Norge strategisk og økonomisk spiller en meget avgjørende rolle. Som besatt land er vi nødt til å være med, enten vi vil eller ei, og da skulde jeg vel tro at alt taler for å yte frivillig og i aktivt og forståelsesfullt samarbeid det som er mulig.

90

Norge kan også regne seg til gode å ha bidratt økonomisk og finansielt ganske vesentlig til krigsføringen. Som en del av det kjempende germanske og europeiske fellesskap, og i vår egen nasjonale interesse må vi, så lenge krigen varer, spenne våre økonomiske krefter og ressurser inn i krigsføringens tjeneste og yte så meget til å vinne seieren som overhodet forenlig med folkets nødvendige interesser og med en rettferdig fordeling av krigens byrder.

95

I særlig grad gjør vi vår innsats i verdenskampen ved våre krigsfrivillige menn og kvinner.

100

Det er vel så at denne innsats ikke kan spille noen avgjørende rolle direkte militært, skjønt i slaget teller no engang hver bataljon, for ikke å si hver mann. Men symbolsk og moralsk er denne innsats iallfall av meget stor betydning. Den legger for dagen på den mest overbevisende måte vår solidaritet med Tysklands og Europas kamp, en demonstrasjon som er av desto større betydning som

105

Norge er et hovedtema i den demokratiske og bolsjevikiske verdenspropaganda mot den nye orden.

110 Den største betydning har imidlertid sikkert vår frivillige krigsinnsats umiddelbart for Norge selv og for vårt lands egen stilling og anseelse.

Mer enn noe annet tjener denne frivillige innsats til å gjenvinne den nasjonale tro som øker folkets arbeid, den som må være evig ung, men bare fødes i kamp.

115 Og den første betingelse for selvstendighet er viljen og evnen til å forsvare seg selv.

Tyskland og Finnland kjemper for oss. En kan si, de er nødt til det av hensyn til seg selv, for de gjør det ikke for vår skyld, og de klarer det alene. Dette er et
120 uverdigg resonnement. Det er også helt uholdbart. For Tysklands vedkommende går ansvarsfølelsen for det germanske og europeiske skjebnefellesskap uten tvil hånd i hånd med kampen for Tysklands frihet og den egne nasjonale eksistens.

Det er også et uklokt og unasjonalt resonnement, fordi et folk som ikke selv er
125 med med våpen i hånd, når dets skjebne avgjøres under stålhjelmen, det blir uvegerlig deklassert som nasjon.

Derfor er det heller ikke under noen tysk tvang, eller som pris for noen tysk innrømmelse, at vi oppfordrer til frivillig deltagelse i krigen mot bolsjevismen.

130 Og heller ikke fordi vi må være med å føre krig mot bolsjevismen i Sovjet-Samveldet for ikke å bli nødt til å føre krig med den i Norge. Vi gjør det fordi vi klart erkjenner at det er av så overordentlig betydning for Norges framtid, og fordi vi vil gjøre en aktiv innsats i Europas forsvar og nyordning.

135 Det er med stolthet og takknemlighet jeg kan meddele Riksmøtet at det no på litt over én måned har meldt seg over tre tusen nye frivillige. Det skal heller ikke glemmes at det også har meldt seg tusenvis av kvinnelige frivillige.

140 Det er vår bevegelse som har stilt det overveiende antall av alle disse tusener av frivillige. Vi må no ta sikte på å få også flere og flere u t e n f o r bevegelsen til å ta aktivt del.

Slik har det alltid vært: folkene lever og fornyes ved de bestes offervillige

handling.

Jeg vet også at den som frivillig går i døden for sitt fedreland og for en stor, ny idés virkeliggjørelse, han har dermed den største personlige opplevelse og i seg selv den største personlige belønning. Han er blitt fri det blendverk som begrenser tilværelsen til å omfatte bare ens egen person. Han utstrekker sitt eget vesen til sine landsmenn og til de kommende slekter, som han kjemper for. Han lever videre i sitt folk.

Våre frivillige er også på den mest virkningsfulle måte med å legge grunnen for den nye tid, og skape den solidariske innstilling som skal bære fram det nye Europa og det germanske fellesskap. Intet bringer en mer til å glemme gjensidige motsetninger, intet skaper en sterkere samfølelse enn det å stå sammen i blodig kamp utad mot en felles farlig fiende og for en felles stor oppgave. Og den høyeste ære i disse omveltningstider er å tjene en stor sak og dø trofast.

Men her er jeg kommet til et nytt punkt, om hvilket en virkelig må si at det også hører til det som det for alvor kommer an på i dag.

Det gjelder ikke bare å vinne denne krig mot jødemakt og bolsjevisme, mot kapitalisme og kommunisme. Denne verdenskamp har også en dypere mening som det gjelder å virkeliggjøre, nemlig å skape en nyordning i Europa, og en ny verdensordning.

Etter at Europas og den daværende siviliserte verdens enhet for noe over 400 år siden ble brutt ved reformasjonen og ved de sterke, selvstendige og særpregede nasjonalstaters oppkomst, - det som kalles den nyere tid, - er det ingen tvil om at vi står ved overgangen til en ny tidsalder, hvor Europa holder på å vokse seg sammen til en politisk, økonomisk og forsvarsmessig enhet.

Denne tendens i utviklingen er ikke av ny dato, og som ved alle dyptliggende historiske fenomener forsøker utviklingen seg først med dødfødte forsøk for den i tidens fylde når fram til et endelig resultat.

Napoleons kamp var et slikt mislykket forsøk på å organisere et samlet Europa mot England og Russland. Og den dansende Wienerkongress og dens "hellige allianse" var et enda mer mislykket motforsøk med en annen europeisk samling for øye.

Et annet mislykket forsøk var keiser Wilhelm II's bestrebelser på å forene Tyskland, Russland og Frankrike i ett forbund, hvortil de øvrige kontinentaleuropeiske makter etterhånden skulde slutte seg.

- 190 Et tredje mislykket forsøk var Briands franske forsøk på en europeisk union innen rammen av det såkalte folkeforbund, for ikke å tale om Coudenhove - Kalergis virkelighetsfjerne Pan-Europa.

- 195 No ligger forholdene bedre til rette. De er ikke bare mer modne, men å overvinne den tradisjonelle engelske splitt- og hersk-politikk i vår verdensdel og å samorganisere Europa er blitt tidens uomgjengelige krav til de europeiske folk, hvis de ikke skal bukke under for bolsjevismen og den voksende russiske koloss. Eller like overfor den nye verden og anglosakserne dele det gamle Hellas' skjebne under den romerske imperialismen.

200

- Ved folketellingen i 1926 hadde Sovjet-Samveldet 147 millioner innbyggere. I 1941 omfattet det 21,6 millioner kvadratkilometer med omkring 193 millioner mennesker. Den naturlige befolkningstilvekst (uten erobringer) var i de senere år over 3 millioner om året, mer enn hele Norges befolkning, hvilket i løpet av et slektledd gir over 100 millioner. Og det er rikelig plass til disse og flere millioner på Russlands og Sibirs sletter. Krigens massetap kan neppe gjøre noen vesentlig forandring i denne biologiske kjensgjerning. Det har erfaringen etter borgerkrigens og revolusjonens uhyre offer tilfulle bevist.

- 210 Hvilken sikkerhet skal de kommende slekter i Europa kunne ha like overfor dette voksende menneskehav, hvis de europeiske stater skal fortsette sin nasjonale isoleringspolitikk eller fortsatt gruppere seg innen Europa i fiendtlige forbund mot hverandre, og således fortsatt være også et lettvint objekt for den amerikansk-britisk jødiske utbytting og splitt- og herskpolitikk.

215

- Er ikke den noværende situasjon, da Europa har en samlende kraft i et sterkt og seierrikt Tyskland under en fører som forener geniale statsmannsevner med den nødvendige maktfylde i europeisk målestokk, en ikke bare enestående, men sannsynligvis også den siste mulighet som skjebnen byr Europas folk til å løse dette spørsmål om liv eller død?

220

Hvis de europeiske nasjoner ikke nytter denne sjanse med klokskap og kraft og

225 med gjensidig forståelse til å organisere Europa, da går de en farefull framtid i møte mellom de kolossene som vokser fram på sidene av det.

Også følgende historiske kjensgjerninger må en ta alvorlig i betraktning: Utviklingen i det 20. århundre og særlig den forrige verdenskrig har detronisert Europa og i særdeleshet brutt de europeiske staters industrielle
230 verdensmonopol. Ikke bare Amerikas Forente Stater, men Kanada, Sør-Amerika, Russland, India og Øst-Asia er gått over til en industrialisering som fullstendig forrykker den tidligere balanse i verdensøkonomien som var basert på at de europeiske industristater utnyttet de industrifattige oversjøiske og østlige land.

235 Hvis Europa etter krigen vil hevde seg like overfor de nye konkurrenter, må det organisere seg og sikres den nødvendige tilgang på råstoffer i Afrika og i Østen. Det må også gjennomføre den nasjonalsosialistiske nyordning med en samlet organisasjon av den økonomiske virksomhet, hvor pengene ikke er målet, men
240 et middel, slik at man ikke handicappes av en kapitalisme som krever overdrevne renter og av et fagforeningssystem som har klassekampen på sine faner.

Også fra dette økonomiske synspunkt er den europeiske nyordning et stort og bydende krav.

245 Det er heller ingen motsetning mellom et slikt europeisk økonomisk samarbeid og den nasjonale sosialisme som ved å organisere den samlede nasjonale økonomiske virksomhet i det enkelte land søker å skape faste og særpregede nasjonale økonomiske enheter. Tvert imot er det først denne organisasjon av
250 nasjonale, organiske, økonomiske enheter som gjør det mulig å virkeliggjøre et sunt samarbeid mellom folkene i det europeiske økonomiske storrom.

Således lever vi no i en periode hvor verdenshistorien er historien om dannelsen av verdensmakter og om deres oppgjør med hverandre. Europa må samle kraft
255 til å være enig med i denne prosess, ellers blir det maset i stykker.

Vi må ta sikte på et Europa som ikke spiller sitt blod og sine krefter i innbyrdes strid, men utgjør en organisert enhet. Da vil vi alle bli rikere, kraftigere og mer kultivert, og Europa vil gjenvinne sin herskende stilling i verden.

260 Men å organisere Europa vil si å skape en enhetlig vilje i Europa. Denne enende

265 kraft må for det første utgå av en felles politisk livsanskuelse, likesom det i de fleste perioder i verdenshistorien var felles livsanskuelse som holdt folkene sammen. Denne felles livsanskuelse har vi i nasjonal-sosialismen og dens beslektede nyordninger.

270 For det annet må det være en førende stat, under hvis ægide Europa kan samle seg. Denne stat kan bare være det Stortyske rike som ligger i Europas midte. Likesom Piemont samlet Italia og Preussen det tyske rike, så må Tyskland være kjernen for Europas nyordning og for det øyemed drive England og Russland vekk fra Europa, akkurat som Piemont og Preussen drev unna Østerrike.

275 Men skal Tyskland vedvarende fylle rollen som Europas samler og fredsstifter, må det søke ryggstø og øket styrke i et germansk forbund, som samtidig ved sine frie føderative former kan være eksempel for samarbeidet med de andre europeiske stater.

280 Et særlig viktig punkt er også følgende:

Skal Europa og i særdeleshet de germanske stater i lengden kunne holde stillingen mot Sovjet-Samveldet, dvs. holde sin stilling i det hele tatt, må de ikke bare stå sammen.

285 Det må også være et aktivt germansk samarbeid om opprydding og nyordning i det russiske rom.

290 Det er bare germanerne som kan greie det russiske spørsmål. Men oppgavene er så veldige at de krever alle germaneres samvirke og ikke minst nordgermanernes medvirken, de som i sin tid også grunnla det russiske rike.

For å virkeliggjøre det europeiske ideal, må vi derfor skape et solid samband av de germanske folk.

295 Det er i og for seg naturlig at det européiske samarbeid må bygge på sammenslutning av de germanske folk. Det er de eneste av de européiske folkegrupper som har både blod og kultur til felles. De er også geografisk gruppert slik at de tilsammen utgjør den sterkeste og mest solide blokk og basis som overhodet kan skapes i Europa. Sammen med aksen Tyskland-Italia er dette 300 det eneste mulige faste fundament for Europas nyordning.

Samtidig vil et slikt forbund trygge også Norges stilling i Europa og i verden, og gi de rikeste muligheter for å utnytte våre nasjonale evner og hjelpeskilder.

305

På å skape et, slikt germansk fellesskap må derfor våre bestrebelser gå ut, både av nasjonale og høyere interesser. Vi må være gode nordmenn, gode germanere, gode europeere. Det utelukker ikke hinannen, det er tvert imot en gjensidig betingelse.

310

Da jeg for 6 år siden, på det 4. riksmøte sto på dette samme sted og talte om disse samme ting, framhevet jeg hvorledes innen en nødvendig européisk nyordning først og fremst de germanske folk måtte slutte seg sammen. Dette var til og med hovedtemaet den ene av dagene på riksmøtet. Flere vil sikkert også huske at vi på riksmøtet 27.juni 1936 enstemmig vedtok en sterk og inntrengende oppfordring til samling av alle germanere.

315

Siden den tid er meget hendt og meget endret. Men riktigheten av det som den gang ble anført består, ja, er blitt i høyeste grad aktualisert. Dessverre er også meget av den ulykke vi forutså og vilde forebygge, allerede gått i oppfyllelse.

320

Når jeg igjen har dvelt så utførlig ved disse ting, er det for å vekke øket forståelse av deres overordentlige betydning i dag, slik at vi kan bidra vårt til å hindre ytterligere katastrofer og til å legge grunnen til en lykkeligere utvikling. De germanske folk står i dag overfor den uavviselige oppgave å begrave sine gjensidige stridigheter, og forstå at deres nasjonale framtid bare er sikret hvis de med alle krefter og med gjensidig forståelse og lojalitet fremmer det germanske og européiske fellesskap.

325

Visse konturer av det kommende folkefellesskap i Europa begynner allerede å tre fram.

330

Således er Europa i dag økonomisk sett allerede et storrom, hvor det i stor utstrekning foregår et planøkonomisk arbeid, så vel for krigsøkonomien som for den sivile forsyning. En vesentlig del av Europas krigsmakt står også under felles overkommando i kamp i Russland og Kaukasus mot bolsjevismen, i Nord-Afrika mot England.

335

Likeledes har vi nylig sett hvorledes Europas ungdom, som er Europas framtid,

har sluttet seg sammen i et européisk ungdomsforbund representerende 14 européiske land. Tidligere er dannet en européisk presseunion. Andre sammenslutninger og avtaler er under forberedelse, således européisk idrettsforbund, européisk post- og telegrafunion osv.

345

Det nye Europa begynner så smått å ta form.

Men hvorledes den endelige ordning skal bli, er det ingen som kan vite, så lenge storkrigen enno raser med uforminsket kraft.

350

Det samme gjelder det germanske fellesskap, som no langsomt, men sikkert bygges opp på de nasjonal-sosialistiske bevegelser i de forskjellige germanske land.

355

Heller ikke det framtidige forhold mellom Tyskland og Norge kan enno fastsettes i enkelthetene, så lenge det krigerske oppgjør legger beslag på alle krefter. Og jeg vil henstille til mine kampfeller å overlate det spørsmål til Nasjonal Samlings ledelse og til regjeringen, og i stedet samle alle krefter om det som det no først og fremst gjelder.

360

Et folk vinner ny styrke ved å samles til politisk enhet og blir derved i stand til å gjøre seg mere virksomt gjeldende også utad. Den folkerang Norge skal innta i den nye ordning, må det norske folk selv erobre seg ved sin innsats. Derfor må vi av all kraft arbeide på å gjøre vår bevegelse så sterk som mulig og sette den igjennom overalt både i staten og i folket.

365

Den 1. februar i år var et stort og avgjørende skritt framover, og danner det sikre grunnlag som vi må arbeide videre på. Når tiden er inne, vil det komme til et germansk forbund, og Norge få en fri og ærefull stilling i det nye Europa.

370

Norge kan uten tvil på grunn av mange forhold være en særdeles verdifull faktor i dette nye Europa og i oppbyggingen av det germanske samarbeid.

375

Og når også Tyskland som den ledende makt i den européiske nyordning helt ut deler denne oppfatning, så er det dobbelt en plikt for Nasjonal Samling å oppdra det norske folk til bevisst og aktivt å være med å bære fram det nye folkefellesskap, i første rekke det germanske.

380 Det er betegnende og betydningsfullt at våre to store nasjonale dikterprofeter,
Ibsen og Bjørnson, begge to så på et germansk forbund som målet for våre
nasjonale bestrebelser. I særdeleshet er det bemerkelsesverdig at han som ga oss
fedrelandssangen, han som skrev «Ja, vi elsker dette landet», også har sagt og
skrevet at et forbund av alle germanere sto for ham som det skjønneste og største
385 av alt i verden.

For dem begge sto dog også Nordens ening som et mål. Og det er en
kjensgjerning som en ikke kommer forbi, at det finnes en rekke faktorer som
binder sammen de nordiske stater og folk til en særegen enhet innen den
390 européiske og germanske verden. Den enhet som naturen, språket og rasen gir,
forsterkes ved den eldgamle, ensartede og likeløpende kulturutvikling hos de
nordiske folk.

Våre bestrebelser i denne tid må imidlertid gå ut på, ikke å utdype, men å bygge
395 bru over den kløft som måtte være mellom nordgermaner og sørgermaner,
mellom Norden og Tyskland.

Dette kan under de foreliggende forhold best skje ved at Norge, slik som det for
øvrig gir seg selv av situasjonen, fører en helt selvstendig politikk basert på
400 direkte samarbeid med Tyskland.

En sådan politikk faller også for Norge særdeles naturlig i betraktning av de
smertelige historiske erfaringer vi i flere århundrer har høstet av det såkalte
nordiske samarbeid, mens Tyskland på sin side har all interesse av å hjelpe fram
405 et Norge som står ved Tysklands side i intimt og lojalt samarbeid.

På den måte blir ikke Norge bare fritt og stort, men det legges den faste akse til
det germanske forbund i det nye Europa, som de øvrige nordisk-germanske
stater - om de ønsker - i sin tur kan slutte seg til.

410 Det er vår veg til nordisk samarbeid og til å trygge Norges stilling og sikre dets
utviklingsmuligheter.

"Forbundet med Tyskland er en slektenes sak," skrev Bjørnstjerne Bjørnson.

415 "Hva det engang fører til, vet vi ikke. Men ser vi at med dem går vår framtid, og
at åndelig og legemlig er vi gjensidig hinannen til størst hjelp av alle folk på

420 jorden, - da begynn hver enkelt i dag." Det er Bjørnson. Vår bevegelse vil fullføre den gode gjerning.

Forvisst tidens vingeslag er så store og langsomme at seeren og den enkelte dør, før sannheten vinner fram. Men no har ikke bare enkelte, men en sterk og organisert bevegelse begynt den gode gjerning. Vi vil også fullføre den. Og det 425 gir øket visshet å vite at våre tre største åndsheroer, Bjørnson, Ibsen, og i vår tid Knut Hamsun, alle med sitt sikre universale og nasjonale instinkt er gått inn for den samme sak.

430 En ting må vi imidlertid alle, hele det norske folk, være klar over:

Vi gjennomlever den største og hardeste av alle kriger, den totale verdenskrig, og vårt land ligger nøyaktig i krysset mellom hovedinteressene til fire av de kjempende verdensmakter.

435 Mange av våre landsmenn synes heller ikke å forstå at vi allikevel tross alt hittil er sluppet meget heldig fra det, og at mange andre land i dag har det meget vanskeligere enn Norge. Vi behøver bare å tenke på vårt nordiske granneland Finnland, hva det har gjennomgått og hva det fremdeles må bære av savn og blodoffer.

440 Norge var før krigen et av de minst selvbergede land i Europa. Vår høye levestandard berodde på vår skipsfart og hvalfangst, og halvparten av var matforsyning tok vi inn over sjøen. Når så sjøen blir stengt, og vi dessuten blir et besatt land, er det klart at forholdene blir trange. Men enda trangere hadde vi 445 det under Napoleonskrigene, da den fattige sultet, den rike led savn, og to kraftige armer var ingen til gagn, i landet var misvekst og nød! I 1809 f.eks. døde over 10 000 mennesker av nød og sult av en befolkning på under en million. Men "sagnet om de trengselskår som folket da stedtes i" synes ikke å ha nådd lenger enn til forrige slektledd.

450 De som no er tilbøyelig til å sutre over de vanskelige forsyningsforhold, bør huske hva våre forfedre har vært nødt til å gå igjennom da de bar Norge fram. Det kan gi større styrke og øket tålmot.

455 Det kan heller ikke skade om vi i Nasjonal Samling minner våre sytende motstandere om at de selv er skyld i vanskelighetene, og at de vilde hatt det

meget verre uten Nasjonal Samling.

460 I Norge er ingen død av sult, og folkets helsetilstand er bedre enn noensinne.

Hvem var det de stemte på? På de folk som styrtet landet vårt ut i katastrofen og bragte det i en situasjon som bare er blitt såpass som den er, takket vare Tyskland og Nasjonal Samlings innsats.

465

Er det noen som skulde ha grunn til å beklage seg, er det virkelig vi i Nasjonal Samling. Våre inntrengende advarsler og iherdige arbeid for å redde landet fra katastrofen ble lite påaktet. Med åpne øyne måtte vi se på at forbryterske ledere og landsmenns likegyldighet styrtet vårt fedreland i ulykken. Og fremdeles må vi

470

kjempe for forståelse i et forstokket og forvillet folk.

Men det norske folk bør være klar over at det hadde det styret det fortjente og at dets skjebne ble deretter. Det bør også være klar over at når et folk har forvillet seg slik som det norske, da er tunge trengsler det tvetningsbad som alene kan

475

bringe frelse.

Under alle omstendigheter må det norske folk forstå at vanskelighetene snarere kan bli større enn mindre etter som krigen skrider fram. Men de bør vite at vi i Nasjonal Samling gjør alt som gjøres kan for å minske disse vanskeligheter. På grunn av vårt forhold til Tyskland og vår innstilling til de felles germanske

480

interesser er vi også de eneste som med framgang kan hevde de norske interesser. Den ordning vi holder på å gjennomføre i stat og samfunn er den eneste brukbare og den eneste som kan føre fram.

Det er lettere å miste sitt land og sin frihet enn å vinne det igjen. Men jo sterkere Nasjonal Samling er, jo mer vårt folk slutter opp om bevegelsen og den nasjonale regjering, desto sterkere blir Norge! Desto lettere blir det for vårt folk å overvinne vanskelighetene og arbeide seg opp av den avgrunn det har styrtet seg i, - arbeide seg opp til lykkeligere og bedre forhold. Å komme til sannhets

490

erkjennelse, å arbeide og kjempe, tro og ikke fortvile, - noen annen utveg gis det ikke for vårt folk.

Det skulde også være et særpreg for vår nordiske rase at jo større motstand og vanskeligheter vi møter, desto mer vokser vår energi og vilje til å overvinne dem, inntil vi brekker nakken eller seirer.

495

Tross sitt begrensede antall har det norske folk før vist at det makter store ytelser. Det er et folk hvor rike evner slumrer og store reserver av dådskraft ligger skjult. Men disse må vekkes, kalles fram og samles.

Norges ulykke består ikke først og fremst i materielle savn og vanskeligheter. Heller ikke i det at vi foreløpig ikke har vår fulle frihet. Vår ulykke - og den er for så vidt større og smerteligere enn Finnlands vanskeligheter - den er at vi i denne verdensstrid enno er et sjelelig splittet folk, hvor ikke alle beslutsomt kjemper for ett og samme store mål, la være under nød og savn og med store offer. Vi nordmenn må møtes i forståelse av at vi dog er i samme båt. Men jo mer samlet vi står om å kjempe for et nasjonalt ideal, og ikke om å rive ned og steine, desto sterkere og lykkeligere er vi under alle forhold. Og dette ideal kan kun være Nasjonal Samlings mål.

Det er vår oppgave i Nasjonal Samling å vekke denne forståelse hos våre landsmenn. Men framfor alt er det vår oppgave å skape det som er grunnlaget for framgangsrik utvikling, nemlig sansen for politisk enhet og en effektiv nasjonal organisasjon. Denne båten blir styrt mot Nasjonal Samlings mål, hvor meget enn enkelte ombord måtte bråke.

Således munner alle våre betraktninger ut i en og samme hovedting: å gjøre vår bevegelse så sterk som mulig, å sette den fullstendig igjennom i stat og folk. Vi må først og fremst stole på oss selv og på egen kraft og styrke.

Vår bevegelse er allerede en meget sterk og effektiv organisasjon, og vi har besatt de aller fleste maktposisjoner i stat og samfunn. Vår bevegelse vokser også stadig. Vi legger hver dag et nytt stykke land til vårt maktområde og en alen til veksten.

Men Nasjonal Samling kan aldri bli for sterk og sammensveiset, og den må sette seg fast på alle punkter i stats- og samfunnslivet. Vi må sveises mer og mer sammen som en stor, kjempende armé. Soldatenes enkle dyder må være våre: disiplin, offervilje og tapper utholdenhet.

For at vi også tallmessig så snart som mulig skal nå fram til en helt dominerende styrke, vil jeg herved pålegge hvert NS-medlem å verve innen årets utgang ett nytt og skikket medlem.

Alle medlemmer må ta denne oppgave alvorlig og virkelig løse den. Ved sin personlige innsats må de skaffe bevegelsen verdifull tilvekst. Og jeg pålegger alle politiske førere å kontrollere at så skjer.

540 Likeledes må vi sette all kraft inn på å utvide den nasjonale ungdomstjeneste, slik at vi får tak i flere og flere av ungdommen og kan vinne dem for saken.

Derved får vi også det beste rekrutteringsgrunnlaget for bevegelsen, det som senere skal bli praktisk talt det eneste hvorfra vi akter å hente tilgang til partiet.

545

Men av enda større betydning enn å øke bevegelsens tallmessige styrke er å utvikle den til en stadig større og mer handlekraftig og helstøpt kamporganisasjon, besjelet av en ubøyelig felles vilje til virkelig å nå målet, og tvers igjennom disiplinert.

550

En avdeling er verd hva dens befal duger til, sier et gammelt ord, som også kan gjelde for vårt parti. Vi kan ofte konstatere hva en dyktig mann på den rette plass kan utrette for bevegelsen. Og omvendt.

555 Derfor må vi legge den største vekt på utvalget og på opplæring og skolering av våre førere og ledere i parti og stat. Vi kommer no til å avse betydelige krefter og midler for dette øyemed.

Jeg sa disiplin. Og med disiplin mener jeg ikke bare at man adlyder en befaling
560 uten å spørre hvorfor, men at man virkelig tenker og arbeider, handler og lever i den sanne NS-ånd.

Når en idealistisk kampbevegelse som vår er kommet til makten, melder seg i forsterket grad faren for at strebere og levebrødsjegere henger seg på den. Det
565 gjelder å være på vakt mot dette. Vi har jo også gjort bekjentskap med den slags "ivrige og begeistrede" tilhengere, som når de fikk en god plass i staten eller på annen måte ble vel forsørget, hurtig glemte sine idealer.

Selv om det i virkeligheten er et forsvinnende fåtall av slike elementer, må vi
570 alltid være på vakt mot dem. Slike typer har i virkeligheten aldri vært NS. Den som en gang alvorlig har forstått disse tanker, pleier ikke gjerne å slippe dem.

Den nye stat og vår bevegelse krever mennesker med personlig ansvarsfølelse og

575 lojalitet overfor saken, dyktige, arbeidssomme og pålitelige mennesker som i utrettelig og aldri hvilende virke kan bygge og bære en ny stat som alle nordmenn med rette og med berettiget stolthet kan se på som sin stat.

Folk som ikke har disse egenskaper, har vi ikke bruk for, aller mint for slike som
580 tenker mer på seg selv enn på saken, og i alt de gjør, søker egen fordel.

Det er også en annen foreteelse i bevegelsen som jeg i samme forbindelse vil sette fingeren på. Det er den sladder og snakk som det er på enkelte hold og den tilbøyelighet som ofte er til stede til å befatte seg med saker som ikke angår en.
585 Det må bli slutt på disse norske skjødesynder.

Første plikt i en kamporganisasjon som Nasjonal Samling er disiplin, samhold og god korpsånd. Ikke noe går foran dette kravet.

590 I Nasjonal Samling er enhver splid på det strengeste forbudt. Nasjonal Samlings medlemmer plikter å holde sammen og å støtte hverandre som gode kamerater og kamperfeller. Har et medlem noe alvorlig av personlig eller saklig art å anføre mot et annet medlem, skal det såfremt det finner det påkrevd av hensyn til partiet - melde saken på tjenesteveg og anføre konkrete opplysninger. For at
595 disse er riktige står vedkommende ansvarlig. Sladder og nedsettende uttalelser til uvedkommende om andre kamperfeller må ikke finne sted, selv om det skulde ligge noe til grunn for utsagnene. Å opptre slik er illojalt overfor bevegelsen og ukameratslig.

600 Ministrene, rikslederne, de politiske førere og hirdførere er personlig ansvarlige for håndhevelsen av disse krav, hver innen sitt område, og for opprettholdelsen av en slik disiplin at noen splid aldri oppstår mellom dem og deres folk, eller mellom disse innbyrdes.

605 Alle NS folk - uten unntagelse - må være klar over at det ikke bare er et privilegium å tilhøre den nye stats bærende stand, men at det også virkelig fører plikter med seg.

Jeg har ikke tatt opp disse mangler i bevegelsen fordi at de er av noen avgjørende
610 dimensjoner. Men slike hemmer alltid arbeidet, og det er vår første oppgave å utrydde alle feil og gjøre bevegelsen så fullkommen og effektiv som mulig. I og for seg er det også en styrke at vi åpent erkjenner de mangler som måtte være til

stede, og ikke viker tilbake for å rette på dem.

615

Om vi skal kunne nå dette mål vi har satt oss, beror i første rekke på vår bevegelses styrke og slagkraft som statsbærende stand, og det er avhengig av dens moralske og åndelige kvalitet og saklige dyktighet.

620 Det kan og skal lykkes å skape av NS en utvalgt menneskekrets som fullt ut holder mål. Partiet teller jo også allerede en mengde utmerkede mennesker i sine rekker. Det kan trygt sies at det omfatter den vesentligste del av alle politisk bevisste positive krefter i dette land.

625 Partiet er no så sterkt at det for alvor må søke utover de snevre partigrenser og skape kontakt og samarbeid med alle byggende krefter i folket. Denne viktige oppgave lettes overordentlig ved at vi har overtatt statsapparatet og så godt som hele organisasjonslivet i landet. Desto mer må vi sette inn et målbevisst og planmessig arbeid for å vinne hele det norske folket.

630

Virkelige aktive motstandere er det jo ikke så mange igjen av her hjemme, og selv fra Sverige meldtes i svenske aviser 5.ds. at fem norske emigranter var rømt fra den svenske interneringsleiren i Smedsbo for norske flyktninger, fordi - som de forklarte i et etterlatt brev - de ikke trivdes da det var så mange quislinger i leiren.

635

Disse våre ukjente tilhengere i Smedsbo har altså måttet dra til Sverige og få tingene på avstand for å lære og forstå. Det er en oppgave for oss i NS å gjøre omvendelsen lettere for våre landsmenn!

640

Her gjelder det vesentlig to ting.

For det første er det jøssingterroren. Ikke den mot Nasjonal Samling og NS folk, men den hensynsløse terror som på alle slags måter øves fra visse hold for å hindre folk fra å slutte seg åpent og helhjertet til Nasjonal Samling, eller endog bare å støtte vår bevegelse eller stille seg lojal til det nye statsstyre. De forskjellige London- og Moskvainspirerte aksjoner mot NS og landets gjenreising kommer jo også bare i stand derved at folk lar seg terrorisere til å være med. Slik som vi har sett det med mange prester, lærere, forretningsfolk osv. som mot sin vilje er drevet til å delta i et farlig og fordervelig spill.

650

Denne terror skal vi bryte med alle tilgjengelige midler, uten dog derfor straks å gripe til det kanskje mest nærliggende, nemlig å gjøre disse vaklende sjeler - som
655 endog reagerer på anonyme ordrer - enda mer redde for oss enn for jøssingterroristene. Men disse siste utfordrer skjebnen. De spiller med hele sin formue, også med livet. Og risikoen er stigende.

Men de som bøyer seg for en slik terror, på tross av at deres fornuft og sympati
660 tilsier dem å slutte opp om, eller å støtte Nasjonal Samling, de bør dog betenke hvor ynkelig og karakterløs en slik unnfallenhet er. Og når de lar seg terrorisere til stats- og folkefiendtlige handlinger, får de også ta følgene. Og de kan være alvorlige.

665 For det annet er det så, at mange av våre motstandere i virkeligheten er drevet av en forvirret og vill-ledet patriotisme, som det bare gjelder å lede inn på den riktige veg ved sann opplysning. Når disse folk blir klar over hvordan forholdene virkelig er, og hvem som står bak og trekker i trådene i det spill de er blinde brikker i, og når de innser at deres hittidige handlemåte ikke tjener
670 hverken deres personlige eller landets interesser, så blir de ofte mer determinerte tilhengere enn de før var motstandere.

Det er vår oppgave å vinne disse folk for saken.

675 Men mot dem som hardnakket stiller seg utenfor det nasjonale forsoningsarbeid og fortsatt forbeholder seg å drive nedrivningsarbeid mot fedrelandet - overfor dem har vi ikke lov til lenger å kjenne medlidenhet, når våre kamerater kjemper og dør langt borte i Russland for å bygge opp det som disse prøver å rive ned.

680 Jeg vil ikke slutte disse betraktninger uten å peke på nok en kjensgjerning, som ikke bare dere, mine kampfeller, men i særdeleshet våre motstandere og de tvilrådige bør merke seg:

Den avgjørende kjensgjerning at når Tysklands og Norges nasjonale interesser
685 møtes i et høyere felles mål, så møtes også Reichskommissars og Wehrmachts bestrebelser med mine og Nasjonal Samlings bestrebelser i arbeidet og kampen for å nå dette felles mål. Derved er skapt en solidaritet og gjensidig forståelse som gir vår bevegelse en uimotståelig styrke under dens fortsatte framrykking.

690 Etter at bevegelsen er kommet til makten, er kampen for altfor mange gode

kampfeller opphørt å være en begeistringssak. Den er blitt arbeid, tungt, alvorlig, nøkternt arbeid, undertiden et resignert arbeid.

695 Men en slik innstilling til oppgavene duger ikke, aller minst når så meget enno står igjen å erobre. Det må i hele bevegelsen være glød og kampmot, en begeistret og besluttsom vilje til å gå på, våge og vinne!

700 La så dette 8. Riksmøte bli en mektig hjelp for vår bevegelse til å klarlegge våre ytre og indre oppgaver, og til å gi øket energi og evne til å løse dem.

La oss med forente krefter og med plan og framsyn i arbeidet gjøre Nasjonal Samling og den nye stat så sterke og sunne som råd er. Og la oss ved vår energi, vår kunnskap og ved bruken av alle de midler som står til vår rådighet igjen reise
705 vårt folk og med ildhug samle det til kraftig innsats for tidens store og skjønne oppgaver ute og heime.

Kilde

Mot nytt land - Artikler og taler av Vidkun Quisling, NS rikspagandaledelse, 1944

710

Emner

Appell, Innenriks, Nazisme, Partipolitikk, Utenrikspolitikk

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/det-nye-europa>

715

720

725